

Conferència **QUAN L'HORTIZÓ ES TRENCA DAVANT NOSTRE** a càrrec de **Milagros Pérez Oliva**

2 ds novembre 2022

Milagros Pérez Oliva inicia la conferència afirmant que el títol d'aquesta no és banal, que en realitat estem vivint un moment de gran volatilitat, de continus canvis, notícies i esdeveniments que se'n cavalquen molt ràpidament, de tal manera que l'horitzó sembla que se'n esborra i el futur apareix com quelcom incert. Si bé és cert que les properes generacions se'n sortiran com ha passat al llarg del temps, també l'és que la confusió planeja actualment.

Destaca l'aportació del sociòleg Ulrich Beck estudiós de la societat del risc que en la seva obra pòstuma *Un món en metamorfosi* no parla tant d'un canvi d'època, sinó d'un temps de metamorfosi, en el qual es produeixen canvis que no responen a la voluntat de ningú -com havia passat en altres moments revolucionaris de la història-, no obeeixen a una voluntat predeterminada, i tenen unes conseqüències que van molt més enllà dels processos que els provoquen; aquests canvis metamòrfics disruptius són per les seves pròpies característiques difícils de respondre amb la voluntat de la col·lectivitat. Pérez Oliva posa com a exemple el canvi climàtic i la revolució de la genètica i la biomedicina que hem incorporat com si no passés res, però que són canvis de civilització.

Un altre canvi que s'ha produït està relacionat amb el món del coneixement: en els darrers 50 anys s'ha produït més que en tota la història de la humanitat com a resultat de l'aparició d'internet, de les xarxes que al posar en contacte milers de cervells ha potenciat aquest canvi sorprenent. El canvi que ve amb la quarta revolució, la de les comunicacions portarà a un món que no s'assemblarà en res al que hi havia abans.

Pérez Oliva després de desenvolupar aquest marc més general proposa a l'auditori la reflexió sobre dos canvis més propers que podem evidenciar tots en la vida quotidiana i que precisament per això generen més angoixa: un d'ells és el marc referencial de relacions que hem tingut amb els nostres companys de treball i les relacions personals que compartim ara a través dels grups de *whats* i es mostra molt crítica amb aquesta darrera opció a la que qualifica com la principal xarxa de desinformació a part de generar la il·lusió de participació i d'estar involucrat en la vida social enfront de les relacions de la primera opció que en tant organitzacions col·lectives tenien la capacitat d'arrossegar, de transformar la realitat; reconeix que les xarxes mobilitzen els joves i la població en general amb gran facilitat, però sense solució de continuïtat.

Un altre canvi que posa sobre la taula és la percepció que el progrés no sempre és ascendent -en el sentit de millora- i que una bona formació no garanteix la seguretat econòmica com tenia la nostra generació, i per això el jovent té la percepció de pèrdua de l'estat del benestar, de viure pitjor que els seus pares realitat impensable fa alguns anys.

Malgrat el panorama descoratjador, Pérez Oliva no vol ser titllada de pessimista i defensa que cal ser optimista, però no il·lús i insisteix que per no ser-ho és imprescindible conèixer bé el món en què vivim i detectar on radiquen els problemes per tal de cercar alternatives possibles, sent conscients que les batalles estan condicionades pel marc conceptual i de coneixement en què ens movem i del que partim per analitzar els problemes.

Acaba la conferència centrant-se en els canvis disruptius que tindran lloc en el món del treball; analitza el paper del treball en la societat industrial i les modificacions que ja s'apunten en aspectes tan rellevants com la desaparició d'un alt percentatge dels treballs actuals, la creació de nous, el repartiment de la feina, la distribució de la riquesa, els nous models d'organització del treball i de l'oci, la desregularització de les

relacions laborals, aspectes aquests últims que ha recollit el filòsof coreà Byung-Chul Han -molt recomanat per Pérez Oliva- en l'obra *La societat del cansament*, tot destacant els perills que amenacen les societats de ferotge neoliberalisme.

Per últim, Milagros Pérez Oliva fa una declaració de desitjos compartits pels assistents en el sentit que espera que les properes generacions comptin amb ciutadans compromesos, crítics i sensibles en termes d'equitat.

Posteriorment es va obrir un torn de paraules , tot participant diversos assistents.

Alicia Plana